

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यथ्सोमपानन्ते वृक्णात्तस्य नाशयवैदेत मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥१॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानां मासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां
त्रीणि शीर्षाण्यांसन्त्सोमपानं॑ सुरापानं मन्नादनं॑ स
प्रत्यर्ख्यं देवेभ्यो भागमवदत्परोर्ख्यमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै
प्रत्यर्ख्यम्भागं वदन्ति यस्मा एव परोर्ख्यं वदन्ति तस्य
भाग उदितस्तस्मादिन्द्रोऽबिभेदीदृङ्गै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति
तस्य वज्रमादाय शीर्षाण्याच्छिनद्यत्सोमपानम् [1]

आसीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं॑ स कलविङ्को
यदन्नादनं॑ स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णात्ता॑
संवत्सरमबिभस्तम्भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्निति स
पृथिवीमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयम्प्रति गृहाणेति
साब्रवीद्वरं वृणै खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परां
भूवमिति पुरा ते [2]

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै
खातमपि रोहति वारिवृतः ह्यस्य तृतीयम्ब्रह्महत्यायै
प्रत्यगृह्णात्तत्स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः
स्वकृत इरिणे नाव स्येद्वह्महत्यायै ह्येष वर्णः स
वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयम्प्रति गृहीतेति
तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् [3]

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याव्रश्चनाद्वो
भूयांस उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाव्रश्चनाद्वृक्षाणाम्भूयांस
उत्तिष्ठन्ति वारिवृतः ह्येषान्तृतीयम्ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्स
निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशम्ब्रह्महत्यायै ह्येष
वर्णोऽथो खलु य एव लोहितो यो वाऽऽव्रश्चनान्निर्येषति
तस्य नाशम् [4]

काममन्यस्य स स्त्रीषःसादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै
तृतीयम्प्रति गृहीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विगात्प्रजां
विन्दामहे काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विगाश्चिर्यः
प्रजां विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारिवृतः
ह्यासान्तृतीयम्ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्सा मलवद्वासा

अभवत्तस्मान्मलवद्वाससा न सं वदेत [5]

न सहासीत नास्या अन्नमद्याद्वह्महृत्यायै ह्येषा
वर्णम्प्रतिमुच्यास्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया
अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति याम्मलवद्वाससः
सम्भवन्ति यस्ततो जायते सोऽभिषिक्तो यामरण्ये तस्यै
स्तेनो याम्पराचीं तस्यै हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्यां
अप्सु मारुको या [6]

अभ्यङ्गे तस्यै दुश्चर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी
याऽऽङ्गे तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या
नखानि निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो
या रज्जुः सृजति तस्यां उद्वन्धुको या पूर्णेन पिबति तस्यां
उन्मादुको या खर्वेण पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं
चरेदञ्जलिनां वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय॥
[7]

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥2॥

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र
उपहवमैच्छत तं नोपाह्वयत पुत्रम्मेऽवधीरिति स

नैनं॑ शी॒तरू॒रौ ह॑त॒स्ताभ्या॑मे॒नमु॒भ्यन॑य॒त्तस्मा॑ञ्ज॒ञ्ज॒भ्यमा॑नाद॒ग्रं
नि॒र॒क्राम॑ताम्प्रा॒णापा॒नौ वा ए॒नं तद॑ज॒हिता॑म् प्रा॒णो वै
द॒र्ख्योऽपा॑नः क्र॒तुस्त॑स्मा॑ञ्ज॒ञ्ज॒भ्यमा॑नो ब्रू॒यान्मयि॑ द॒र्ख्यक्र॑तू

इति प्राणापानावेवात्मन्धत्ते सर्वमायुरेति स देवता
 वृत्रान्निर्हूय वार्त्रघ्नं हविः पूर्णमासे निरवपद्धन्ति वा
 एनम्पूर्णमास आ [11]

अमावास्यायाम्प्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासेऽनूच्येते
 वृधन्वती अमावास्यायान्तत्सु स्थाप्य वार्त्रघ्नं हविर्वज्रमादाय
 पुनरभ्यायत ते अब्रूतान्द्यावापृथिवी मा प्र हारावयोर्वै श्रित
 इति ते अब्रूतार्वरं वृणावहै नख्यत्रविहिताऽहमसानीत्यसावंब्रवी
 चित्रविहितेयय्यं एवं द्यावापृथिव्योः [12]

वरं वेदैनां वरौ गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो
 वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन् हव्यं नो
 वहतमिति तावंब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज
 इति तेऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यंब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य
 मित्रमिति साऽब्रवीत् [13]

वरं वृणौ मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति
 तद्वौराहरत्तस्माद्भवि सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो
 यद्धृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेद
 तेजस्व्येव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यम्पौर्णमासमिति

प्राजापत्यमिति ब्रूयात्तेनेन्द्रं ज्येष्ठम्पुत्रं निरवासाययदिति
तस्माज्ज्येष्ठम्पुत्रं धनेन निरवसाययन्ति॥ [14]

दधि मे जघ्रुषं इन्द्रियवीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥3॥

इन्द्रं वृत्रं जघ्रिवा९सम्मृधोऽभि प्रावेपन्त स एतं
वैमृधम्पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपत्तेन वै स
मृधोऽपाहत यद्वैमृधः पूणमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव
तेन यजमानोऽप हत इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण
च व्यार्ध्यत स एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं
दधि [15]

तं निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्ध
यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायाम्भवत्यैन्द्रं दधि देवताश्चैव
तेनैन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्रुषं
इन्द्रियं वीर्यम्पृथिवीमनु व्याच्छत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स
प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रम्मे जघ्रुषं इन्द्रियं वीर्यम् [16]

पृथिवीमनु व्यारत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स
प्रजापतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव
ओषधीभ्योऽध्यात्मन्त्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्ना

सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तप्रतिधुषः प्रतिधुक्तं समनैषुः
प्रत्यधुर्षन्न तु मयि श्रयत् इत्यब्रवीदेतदस्मै [17]

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं
तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वं समनैषुः प्रत्यधुर्षञ्छृतमक्रन्न
तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै
दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दध्नो दधित्वम्ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः
पूर्वस्यावदेयम् [18]

दधि हि पूर्वं क्रियत् इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याव
द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति
यथापूर्वमुपैति यत्पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चाथ्सौम्यं
तद्यत्कलै राख्यसं तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं
तद्यद्दध्ना तथ्सेन्द्र दध्ना तनक्ति [19]

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य संतत्या
इन्द्रो वृत्रं हत्वा पराम्परावतमगच्छदपाराधमिति
मन्यमानस्तं देवताः प्रैषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः
प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमम्भागधेयमिति तम्पितरोऽन्वविन्द
पूर्वेद्युः क्रियते सोऽमावास्याम्प्रत्यागच्छत्तं देवा अभि

समंगच्छन्तामा वै नः [20]

अद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया
अमावास्यत्वम्ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यः सान्नाय्यमिति
वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि
समंगच्छन्तेत्यथो खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते
तद्विषज्यन्तोऽभि समंगच्छन्तेति॥ [21]

एतान्तदौदुम्बरः स्वा त्रिंशच्च॥4॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासौ यजेत य
एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति
तेन पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्या
सेन्द्रा य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावेवैनौ यजते
श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत
तदसुरा अकुर्वत ते देवा एताम् [22]

इष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालः सरस्वत्यै चरुः
सरस्वते चरुं ताम्पौर्णमासः सःस्थाप्यानु निरवपन्ततो
देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स पौर्णमासः
सःस्थाप्यैतामिष्टिमानु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रम्भ्रातृव्याय

प्र॒हृत्या॑ग्नावैष्ण॒वेन॑ दे॒वता॑श्च य॒ज्ञं च॒ भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे
मिथु॑नान्प॒शून्त्सार॑स्व॒ताभ्यां॑ याव॑दे॒वास्या॑स्ति॒ तत् [23]

सर्वं॑ वृ॒द्धे पौ॑र्णमा॒सीमे॒व य॑जेत॒ भ्रातृ॑व्यवा॒न्नामा॑वा॒स्याः
ह॒त्वा भ्रातृ॑व्यं॒ ना प्या॑ययति साकम्प्रस्था॒यीये॑न यजेत
प॒शुका॑मो॒ यस्मै॒ वा अ॒ल्पे॑ना॒हर॑न्ति॒ नात्म॑ना॒ तृप्य॑ति॒ नान्य॑स्मै
द॒दाति॒ यस्मै॑ म॒हता॑ तृप्य॑त्या॒त्मना॑ द॒दात्य॑न्यस्मै॑ म॒हता॑
पू॒र्णः हो॑त॒व्यन्तृ॑प्त ए॒वैन॒मिन्द्रः॑ प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्तर्पयति
दा॒रुपा॑त्रेण॑ जुहोति॒ न हि॑ मृ॒न्मय॑माहु॑तिमा॒न॒श औ॑दु॒म्बरम्
[24]

भू॒व॒त्यूर्वा॑ उ॒दुम्बर॑ ऊ॒र्क्प॒शव॑ ऊ॒र्जे॒वास्मा॑ ऊ॒र्ज॑म्प॒शून॑व
रु॒द्धे ना॑ग॒त॒श्री॑र्महेन्द्रं॒ य॑जेत॒ त्रयो॑ वै ग॒त॒श्रियः॑ शुश्रु॒वान्ग्रा॑म॒णी
रा॒ज॒न्य॑स्तेषा॒म॒महेन्द्रो॑ दे॒वता॑ यो वै स्वां दे॒वता॑म॒तिय॑जेते
प्र स्वा॑यै दे॒वता॑यै च्यवते॒ न परा॑म्प्राप्नोति॒ पापी॑यान्भवति
सं॒व॒त्सर॑मिन्द्रं॒ यजेत॑ सं॒व॒त्सरः॑ हि व्र॒तं ना॒ति स्वा॑ [25]

ए॒वैनं॑ दे॒वते॑ज्यमा॒ना भू॑त्या॒ इन्द्रे॑ वसी॑यान्भवति
सं॒व॒त्सर॑स्य॒ पर॑स्ता॒द॒ग्नये॑ व्र॒तप॑तये॒ पुरो॑डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेत् सं॒व॒त्सर॑मे॒वैनं॑ वृ॒त्रं ज॑घ्नि॒वाः सं॑म॒ग्निर्व्र॑तप॑तिर्व्र॒तमा॑

लम्भयति॒ ततोऽधि॒ कामं॑ यजेत॥ [26]

चन्द्रमा द्वे दैवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुष्यद्॥5॥

नासोमयाजी॒ सं नये॑दनागतं॒ वा ए॒तस्य॒ पयो॒
योऽसोमयाजी॒ यदसोमयाजी॒ संनये॑त्परिमोष॒ एव सोऽनृतं॑
करोत्यथो॒ परै॒व सि॑च्यते सोमयाज्ये॒व सं नये॑त्पयो॒ वै
सोमः॒ पयः॒ सान्नाय्य॑म्पयंसै॒व पयं॑ आ॒त्मन्ध॑त्ते वि॒ वा
ए॒तम्प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रर्धयति॒ वर्ध॑यत्यस्य॒ भ्रातृ॑व्यं॒ यस्य॑
ह॒विर्नि॑रु॒त्तम्पु॒रस्ता॑च्चन्द्रमाः॒ [27]

अ॒भ्युदे॑ति त्रे॒धा त॑ण्डुलान् वि भ॑जेद्ये म॒ध्यमाः॑ स्युस्तान॒ग्नये॑
दा॒त्रे पु॑रोडाशम॒ष्टाकं॑पालं कुर्या॑द्ये स्थवि॑ष्ठास्तानिन्द्रा॒य प्रदा॑त्रे
दध॑श्चरु॒य्यैऽणि॑ष्ठास्तान् विष्णा॑वे शिपि॒विष्टा॑य॒ शृते॑
च॒रुम॒ग्निरे॒वास्मै॑ प्र॒जाम्प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामिन्द्रः॑ प्र य॑च्छति
य॒ज्ञो वै विष्णुः॑ प॒शवः॑ शिपि॒र्यज्ञ॑ ए॒व प॒शुषु॑ प्रति॒ तिष्ठ॑ति न
द्वे [28]

य॒जेत॒ यत्पूर्व॑या सम्प्र॒ति यजे॑तोत्तरया छ॒म्बद्गुर्या॑द्यदुत्तरया
सम्प्र॒ति यजे॑त॒ पूर्व॑या छ॒म्बद्गुर्या॑न्नेष्टि॒र्भव॑ति न य॒ज्ञस्तदनु॑
ही॒तमु॒ख्यप॑गल्भो जा॑यत॒ एका॑मे॒व य॑जेत प्रगल्भोऽस्य

जायतेऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयालभते
 यजत उत्तरया देवता एव पूर्वयावरुन्ध इन्द्रियमुत्तरया
 देवलोकमेव [29]

पूर्वयाभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा
 वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानम्पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै
 लोकेऽर्धुकम्भवति दाख्यायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत
 पूर्णमासे सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽ-मिख्ययामावास्यायां यजेत
 पूर्णमासे वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासम्प्रसुतस्तेषाम्मैत्रावरु-
 ण्यशामावास्यायामनूबन्ध्या यत् [30]

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वथ्सानपाकरोति
 सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां
 सम्पादयति स एतमर्धमासं संधमादं देवैः सोमंमिबति
 यन्मैत्रावरुण्यामिख्ययामावास्यायां यजते यैवासौ देवानां
 वशानूबन्ध्या सो एवैषैतस्य साख्याद्वा एष देवानभ्यारोहति
 य एषां यज्ञम् [31]

अभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा
 करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति

सृष्ट्यावृत्ताम एतेन यजेन यजेत ख्युरपविर्ह्येष
यज्ञस्ताजक्पुण्यो वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं
वदेन्न मा९ समश्रीयान्न स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः
पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न कुर्वन्ति॥ [32]

पश्यति ताभ्यामहरिदसाव फलं सप्त च॥6॥

एष वै देवरथो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्वशपूर्णमासाविद्धा
सोमेन यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरे देवानामव स्यत्येतानि
वा अङ्गापरू९षि संवत्सरस्य यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरू९ष्येव संवत्सरस्य प्रति
दधात्येते वै संवत्सरस्य चख्युषी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु
पश्यति [33]

एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि
क्रमत एष वै देवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते य एव देवयानः पन्थास्त९
समारोहत्येतौ वै देवाना९ हरी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं

विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजन्ते यावेव देवानां हरी ताभ्याम्
[34]

एवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्दर्शपूर्णमासौ
य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजन्ते साख्यादेव देवानामास्यं
जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्शपूर्णमासयाजी
सायम्प्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजन्ते दर्शपूर्णमासावहरहरहविर्धा
सुतो य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजन्ते हविर्धान्यस्मीति
सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तम्भवति देवा वा अहः [35]

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्शपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ
पूतौ मेध्यौ यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ
यजन्ते पूतावेवैनौ मेध्यौ यजन्ते नामावास्यायां च
पौर्णमास्यां च स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्सोमस्य
वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्रय आसन्तासाममावास्यां च
पौर्णमासीं च नोपैत् [36]

ते एनमभि समनह्येतान्तं यख्मं आच्छुद्राजानं यख्मं
आरदिति तद्राजयख्मस्य जन्म यत्पार्ष्णीयानभवत्त-
त्पापयख्मस्य यज्ञायाभ्यामविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य एवमेतेषां

यख्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यख्ष्मा विन्दन्ति स एते एव
नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतावँर वृणावहा आवं देवानाम्भागधे
असाव [37]

आवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनां
रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त
एते हि देवानाम्भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति
य एवं वेद भूतानि ख्युधमघ्नन्सद्यो मनुष्या अर्धमासे
देवा मासि पितरः संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या
अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते
संवत्सरे वनस्पतयः फलं गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति
ख्युधम्भ्रातृव्यम्॥ [38]

वृषसर्वा जायन्ते प्र वो वाजां लभेत दधाति सन्दशं च॥7॥

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं
करोति सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत
एवैनान्प्र युङ्क्ते हिं करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा
एव तद्यजमानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमाय्यंज्ञस्यैव
तद्वरसम् [39]

नृह्यत्यप्रस्र॑साय॒ संत॑त॒मन्वा॑ह प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य॒ संत॑त्या॒
 अथो॒ रर॑ख॒षसा॑मप॒हत्यै॒ राथ॑त॒रीम्प्र॑थ॒मामन्वा॑ह राथ॑त॒रो वा
 अयं॒ लो॒क इ॒ममे॒व लो॒कम॒भि ज॑यति॒ त्रिर्वि॑ गृ॒ह्णाति॒ त्रय॑
 इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान॒भि ज॑यति॒ बार्ह॑तीमु॒त्तमामन्वा॑ह
 बार्ह॑तो॒ वा अ॒सौ लो॒कोऽमु॒मेव॒ लो॒कम॒भि ज॑यति॒ प्र वः॑
 [40]

वाजा॒ इत्य॑नि॒रुक्ता॑म्प्राजाप॒त्यामन्वा॑ह य॒ज्ञो वै
 प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑ति॒मा र॑भते॒ प्र वो॒ वाजा॒
 इत्य॑न्वा॒हान्नं॒ वै वा॒जोऽन्न॑मे॒वाव॑ रु॒न्दे प्र वो॒ वाजा॒
 इत्या॑न्वाह॒ तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑र॒रेतो॑ धी॒यते॑ऽग्न॒ आ या॑हि वी॒तय॑
 इत्या॑ह॒ तस्मा॑त्प्र॒तीचीः॑ प्र॒जा जा॑यन्ते॒ प्र वो॒ वाजाः॑ [41]

इत्य॑न्वा॒ह मा॒सा वै वा॒जा अ॒र्धमा॑सा अ॒भिद्य॑वो
 दे॒वा ह॒विष्म॑न्तो॒ गौर्धृ॑ताची॒ यज्ञो॑ दे॒वाञ्जि॑गाति॒ यज॑मानः
 सु॒म्रयु॑रि॒दम॑सी॒दम॑सीत्ये॒व य॒ज्ञस्य॑ प्रि॒यं धा॑माव॑ रु॒न्दे यं
 का॒मये॑त॒ सर्व॑मायु॒रिया॑दिति॒ प्र वो॒ वाजा॒ इति॑ तस्या॒नूच्या॑ग्न॒
 आ या॑हि वी॒तय॑ इति॒ संत॑त॒मुत्त॑रम॒र्धर्च॑मा ल॒भेत [42]

प्रा॒णेनै॒वास्या॑पा॒नं दा॑धार॒ सर्व॑मायु॒रेति॑ यो वा अ॒रन्नि॑

सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्धर्चौ सं दधात्येष
 वा अरत्निः सामिधेनीनाय्यं एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत
 ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यथ्सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः
 स्युः प्रजया पशुभिर्यजमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्धर्चौ संदधाति सं
 युनत्तयेवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुहे॥
 43॥

अशांतावाह पञ्चदशाब्रवीदन्वाहितया वरिष्यते मामेकान्नत्रिंशच्च॥8॥

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्न आ याहि वीतय इत्याह
 रथंतरस्येष वर्णस्तं त्वा समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्येष
 वर्णो बृहदग्ने सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं
 तृचमन्वाह यज्ञमेव तथ्सामन्वन्तं करोत्यग्निरमुष्मिल्लोक
 आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ लोकावशान्तौ [44]

आस्तान्ते देवा अंब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्न आ याहि
 वीतय इत्यस्मिल्लोकेऽग्निमदधुर्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिल्लोक
 आदित्यन्ततो वा इमौ लोकावशाम्यताय्यं देवमन्वाहानयोर्लोकय
 शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश
 सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश [45]

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते
तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाखराणि तावतीः
संवत्सरस्य रात्रयोऽखरश एव संवत्सरमाप्नोति
नृमेधश्च परुच्छेपश्च ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रैऽग्निं
जनयाव यतरो नौ ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स
धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सोऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत्
[46]

यत्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति
सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद्धृतवत्पदमनूच्यते स
आसां वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः
स्त्रियस्तेन यत्सामिधेन्यो वृषण्वतीमन्वाह [47]

तेन पुःस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत
आसीदुशना काव्योऽसुराणान्तौ प्रजापतिमप्रश्नमैतां स
प्रजापतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो देवा
अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाह

भ्रातृव्यमेवैतया [48]

ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेव
पवयति समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतम्परि
दधात्यस्कन्दाय यदत ऊर्ध्वमभ्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि
स्कन्दति तादृगेव तत्रयो वा अग्नयो हव्यवाहनो देवानां
कव्यवाहनः पितृणां सहरंखा असुराणान्त एतरह्या
शंसन्ते मां वरिष्यते माम् [49]

इति वृणीध्वं हव्यवाहनमित्याह य एव देवानां तं वृणीत
आर्षेयं वृणीते बन्धोरेव नैत्यथो संतत्यै परस्तादवाचो वृणीते
तस्मात्परस्तादवाचो मनुष्यान्पितरोऽनु प्र पिपते॥ [50]

विप्रांनुमदित इत्याह चनास्मै होतोपभृद्देवता एव त्रीणि च॥9॥

अग्ने महा असीत्याह महान् ह्येष यदग्निर्ब्राह्मणेत्याह
ब्राह्मणो ह्येष भारतेत्याहैष हि देवेभ्यो हव्यम्भरति देवेद्ध
इत्याह देवा ह्येतमैन्धत मन्विद्ध इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो
देवेभ्य ऐन्द्रर्षिष्टुत इत्याहर्षयो ह्येतमस्तुवन्विप्रांनुमदित
इत्याह [51]

विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवांसः कविशस्त इत्याह

क॒वयो॒ ह्ये॒ते यच्छु॑श्रु॒वाः सो॒ ब्रह्म॑सं॒शित॒ इत्या॑ह
 ब्रह्म॑सं॒शितो॒ ह्येष॑ घृ॒ताह॑वन॒ इत्या॑ह घृ॒ताहु॑तिर॒ह्यस्य॑
 प्रि॒यत॑मा प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒मित्या॑ह प्र॒णीर॒ह्येष॑ य॒ज्ञाना॑
 र॒थीर॑ध्व॒राणा॒मित्या॑हैष हि दै॒वर॒थोऽतू॑र्तो॒ होते॑त्या॒ह न ह्ये॑तं
 कश्च॒न [52]

तर॑ति॒ तूर्णि॑र॒हव्य॑वाडि॒त्याह॒ सर्व॑ः ह्येष॑ तर॒त्यास्पात्रं॑
 जु॒हूर्दे॑वाना॒मित्या॑ह जु॒हूर॒ह्येष॑ दे॒वाना॑श्चम॒सो दे॑व॒पान॒
 इत्या॑ह चम॒सो ह्येष॑ दे॒वपानो॑ऽरा॒ इवा॑ग्ने ने॒मिर्दे॑वा
 स्त्वम्प॑रि॒भूर॑सीत्या॒ह दे॒वान् ह्येष॑ प॑रि॒भूर्य॑द्वूयादा वह
 दे॒वान्दे॑वय॒ते यज॑माना॒येति॒ भ्रातृ॑व्यमस्मै [53]

ज॒नये॑दा वह॑ दे॒वान् यज॑माना॒येत्या॑ह यज॑मानमे॒वैतेन॑
 वर्ध॑यत्य॒ग्निम॑ग्र॒ आ वह॑ सोम॒मा व॒हेत्या॑ह दे॒वता॑ ए॒व
 तद्य॑थापूर्वमुप॑ ह्वयत॒ आ चा॑ग्ने दे॒वान् वह॑ सु॒यजा॑ च यज
 जा॒तवे॑द् इत्या॒हाग्नि॑मे॒व तथ्स॑ श्य॒ति सो॑ऽस्य॒ सं॒शितो॒
 दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हत्य॒ग्निर्हो॑ता [54]

इत्या॒हाग्नि॑र्वै दे॒वाना॑ः होता॒ य ए॒व दे॒वाना॑ः होता॒ तं
 वृ॑णीते॒ स्मो व॒यमि॑त्या॒हात्मान॑मे॒व स॒त्त्वं ग॑मयति सा॒धु ते॑

यजमान देवतेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याद्योऽग्निः
 होतारमवृथा इत्यग्निनोभयतो यजमानम्परि गृहीयात्
 प्रमायुकः स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्
 [55]

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद्धृतवन्तीमध्वर्यो
 स्रुचमास्यस्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह
 देवान् ह्येषावति विश्ववारामित्याह विश्वः ह्येषावतीडामहै
 देवाः ईडेन्यान्नमस्यामं नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह
 मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञिया देवता
 एव तद्यथाभागं यजति॥ [56]

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्सप्तचत्वारिंशच्च॥10॥

त्रीं स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये
 राजन्यात्पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा
 अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्राजन्यस्य पञ्चदशो वै
 राजन्यः स्व एवैनः स्तोमे प्रतिष्ठापयति त्रिष्टुभा परि
 दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राजन्यो यजते
 त्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियम्परि गृह्णाति यदि कामयेत् [57]

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परि दध्याद्ब्रह्मवर्चसं
 वै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य
 सप्तदशो वै वैश्यः स्व एवेन३ स्तोमे प्रतिष्ठापयति
 जगत्या परि दध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै
 वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्परि गृह्णात्येकविंशतिमनु
 ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै
 [58]

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यखरा
 गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव
 रुन्दे त्रिंशतमनु ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदखरा विराडन्न
 विराड्विराजैवास्मा अन्नाद्यमव रुन्दे द्वात्रिंशतमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठा
 द्वात्रिंशदखरानुष्टुगनुष्टुच्छन्दसाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै
 षड्विंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्य षड्विंशदखरा बृहती
 बार्हताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशून् [59]

अव रुन्दे चतुश्चत्वारिंशतमनु ब्रूयादिन्द्रियकामस्य
 चतुश्चत्वारिंशदखरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मा
 इन्द्रियमव रुन्दे ऽष्टाचत्वारिंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वा
 जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशून्व रुन्दे

सर्वाणि छन्दांस्यनु ब्रूयाद्वहुयाजिनः सर्वाणि वा
 एतस्य छन्दांस्यवरुन्द्धानि यो बहुयाज्यपरिमितमनु
 ब्रूयादपरिमितस्यावरुद्धौ ॥ [60]

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सोऽब्रवीदखिणाध्यन्नयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च ॥ 11 ॥

निर्वीतम्मनुष्याणाम्प्राचीनावीतम्पितृणामुपवीतं देवानामुप
 व्ययते देवलखम्मेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं
 वदति तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो
 यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहासुरं
 तद्यन्मन्द्रम्मानुषं तद्यदन्तरा तथ्सदेवमन्तरानूच्य
 सदेवत्वाय विद्वांसो वै [61]

पुरा होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन्न
 पन्थानः समरुखन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिर्वेद्यन्यो-
 ऽथान्वाहाध्वनां विधृत्यै पथामसंरोहायाथो भूतं चैव
 भविष्यच्चाव रुन्धेऽथो परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धेऽथो
 ग्राम्याश्चैव पशूनारण्याश्चाव रुन्धेऽथो [62]

देवलोकं चैव मनुष्यलोकं चाभि जयति देवा वै
 सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारमाघ

वै दे॒वा य॒ज्ञम॑न्व॒पश्य॑न् यत्तू॒ष्णीमा॑घा॒रमा॑घा॒रय॑ति
 य॒ज्ञस्या॑नु॒ख्यात्या॒ अथो॑ सा॒मिधे॑नीरे॒वाभ्य॑न॒क्त्यलू॑ख्यो
 भव॑ति॒ य ए॒वं वे॒दाथो॑ त॒र्पय॑त्ये॒वैना॒स्तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑
 [63]

य ए॒वं वे॒द यदे॑क॒याघा॑रये॒देका॑म॒प्रीणी॑याद्य॒द्वाभ्या॑
 द्वे प्री॑णीयाद्य॒त्तिसृ॑भिर॒ति तद्रे॑चये॒न्मन॑सा घा॒रय॑ति
 मन॑सा ह्यना॒प्तमा॑प्यते॒ तिर्य॑श्च॒मा घा॑रय॒त्यछ॑म्ब॒द्वाङ्वा॑क्र
 मन॑श्चा॒र्त्तीये॑ताम॒हं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हामीति॒ वाग॑ब्रवी॒दहं दे॒वेभ्य॑
 इति॒ मन॑स्तौ प्र॒जाप॑तिम्प्र॒श्नमै॑ता॒ः सोऽब्र॑वीत् [64]

प्र॒जाप॑तिर्दू॒तीरे॒व त्व॑म्मन॒सोऽसि॒ यद्धि॑ मन॒सा ध्या॑यति॒
 तद्वा॒चा वद॑तीति॒ तत्ख॑लु तुभ्यं न वा॒चा जु॑हव॒न्नित्य॑ब्रवीत्
 तस्मा॒न्मन॑सा प्र॒जाप॑तये जुह॒ति मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः
 प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑ परि॒धीन्त्स॑म्मा॒ष्टिं पु॑नात्ये॒वैना॒त्रिर्म॑ध्य॒मं त्रयो॑
 वै प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒वाभि॑ ज॒यति॒ त्रिर्द॑खि॒षणार्ध्यं॑ त्रयः [65]

इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान॒भि ज॑यति॒ त्रिरु॑त्तरार्ध्यं त्रयो
 वै दे॒व्यानाः॒ पन्था॑न॒स्ताने॒वाभि॑ ज॒यति॒ त्रिरु॑प॒ वाज॑यति त्रयो
 वै दे॒वलो॒का दे॒वलो॒काने॒वाभि॑ ज॒यति॒ द्वाद॑श॒ सम्प॑द्यन्ते द्वाद॑श॒

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आधारमा धारयति
तिर इव [66]

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकम्प्र रोयत्यृजुमा
धारयत्यृजुरिव हि प्राणः संततमा धारयति प्राणानामन्नाद्यस्य
संतत्या अथो रख्यसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुः
स्यादिति जिह्मं तस्या धारयेत्प्राणमेवास्माज्जिह्मं नयति
ताजक्प्र मीयते शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा
[67]

आधारमाधार्य ध्रुवाः समनत्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः
प्रति दधात्यग्निर्देवानां दूत आसीद्देव्योऽसुराणान्तौ
प्रजापतिम्प्रश्नमैताः स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि
ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निर्देवो
होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो देवाः [68]

अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरम्प्रवृणते
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च
प्रश्नमेयाताम्ब्राह्मणायाधि ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहात्मनेऽध्याह

यद्वा॑ह्म॒णम्प्रा॒हात्म॑न॒म्प्रा॒ह तस्मा॑द्वाह्म॒णो न प॒रोच्यः॑ ॥ [69]

युहीः समध्वराय नो वरुण९ राज५ श्रतुश्चत्वारि९शच्च॥12॥

आयु॑ष्ट आयु॑र्दा अ॒ग्र आ प्या॑यस्व॒ सं तेऽव॑ ते हे॒ड
उदु॑त्त॒मम्प्र णो॑ दे॒व्या नो॑ दि॒वोऽग्रा॑विष्णू॒ अग्रा॑विष्णू॒ इमं॑ मे
वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ या॒म्युदु॑ त्यं चि॒त्रम्। अ॒पां नपा॑दा ह्य॒स्थादु॑प॒स्थं
जि॒ह्मना॑मू॒र्ध्वो वि॒द्युतं॑ वसा॑नः। तस्य॒ ज्येष्ठ॑म्महि॒मानं॑
वह॑न्ती॒र्हिर॑ण्यवर्णाः॒ परि॑ यन्ति यु॒हीः। सम् [70]

अ॒न्या यन्त्यु॑प॒ यन्त्य॑न्याः॒ संमा॑नमूर्ध्वं न॒द्यः पृ॑णन्ति।
तमू॒ शुचि॑ः॒ शुच॑यो दी॒दिवा॑सं॒मां नपा॑त॒म्परि॑ तस्थु॒रापः॑।
तमस्मे॑रा युव॒तयो॑ युवा॑नम्मर्मृ॒ज्यमा॑नाः॒ परि॑ यन्त्यापः॑।
स शु॒क्रेण॑ शि॒क्कना॑ रेव॒दग्नि॑र्दी॒दाया॑नि॒ध्मो घृ॑तनि॒र्णिग॑प्सु।
इन्द्रा॑वरु॒णयो॑र॒हः स॒म्राजो॑र॒व आ वृ॑णे। ता नो॑ मृ॒डात
ई॒दृशौ॑। इन्द्रा॑वरुणा युवमध्व॒राय॑ नः [71]

वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑तम्। दी॒र्घप्र॑यज्यु॒मति॑ यो
व॑नु॒ष्यति॑ व॒यं ज॑येम॒ पृत॑नासु दू॒ढ्यः। आ नो॑ मि॒त्रावरु॑णा
प्र बा॒हवा॑। त्वं नो॑ अ॒ग्ने वरु॑णस्य वि॒द्वान्दे॒वस्य॑ हे॒डोऽव॑
या॒सिसी॑ष्ठाः। यजि॑ष्ठो वह्नि॑तमः॒ शोशु॑चानो॒ विश्वा॑ द्वे॒षासि॑

प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो अग्रेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या
उषसो व्युष्टौ। अव यख्ख नो वरुणम् [72]

रराणो वीहि मृडीक९ सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य
शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरुम्पृतनासु
तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। प्र ते यख्खि प्र
ते इयमि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु। धन्वन्निव प्रपा
असि त्वमग्न इयख्खवे पूरवे प्रत्न राजन्। [73]

वि पाजसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष
यातुधान्यः। उरुख्ययेषु दीद्यत्। त९ सुप्रतीक९ सुदृश९
स्वश्चमविद्वा९ सो विदुष्टर९ सपेम। स यख्खद्विश्वा वयुनानि
विद्वान्प्र हव्यमग्निर्मृतेषु वोचत्। अ९ होमुचे विवेष यन्मा वि
न इन्द्रेन्द्र ख्यत्रमिन्द्रियाणि शतक्रतोऽनु ते दायि॥ [74]

॥ हरिः ओम्॥ तैत्तिरीयसंहिता द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

सुमिधुश्चक्षुषी प्रजापतिराज्यन्देवस्य स्फग्मन्ब्रह्मवादिनोऽद्विग्नेऽस्यो मनुः पृथिव्याः पशवोऽग्नीधे देवा वै यज्ञस्यं
युख्योशन्तस्त्वा द्वादशः॥12॥ सुमिधो याज्या तस्मान्नाभाग९ हि तमन्वित्याह प्रजा वा आहेत्याह युख्वा हि संसृतिः॥70॥
सुमिधस्सौमन्से स्याम॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृणार्पणमस्तु॥

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>